

DLHO BOLI PRETEKY DRAČÍCH LODÍ IBA LOKÁLNOU ZÁLEŽITOSŤOU.

reprezentácie. Hlavne na jar, lebo kým u nás sa ešte na vodu nedá ísť, v oblasti ležiacej približne 100km južne od Ríma sú už teploty veľmi príjemné. Samotná Sabaudia, ležiaca niekoľko minút chôdze od jazera, nie je rušným miestom. Zatiaľ čo v neďalekom Ríme nájdete historické pamiatky na každom kroku, v Sabaudii by ste ich hľadali márne. Mestečko totiž vzniklo až v roku 1934 zásluhou talianskeho fašistického vodcu Benita Mussoliniho.

MESTO ZA 253 DNÍ

Mussolini tak ako Adolf Hitler v Nemecku čelil nezamestnanosti v krajine. Snažil sa ju riešiť veľkými stavebnými projektmi. A budoval rovno mestá. Rozhodol sa zúrodniť a skultivovať práve tú oblasť pri mori, kde leží aj dnešná Sabaudia. Odvodňovacie práce sa v oblasti začali už v roku 1926, ale stavba tohto mestečka bola naozaj blesková. Jeho základný kameň položili 5. augusta 1933 už o 253 dní bolo všetko postavené. Sabaudiu inauguroval kráľ Viktor Emanuel. Podobným spôsobom vznikli aj ďalšie mestá v okolí.

V súčasnosti je, samozrejme, spomienka na fašizmus a jeho propagandistické projekty iba historickou zaujímavosťou Sabaudie. Pripomína ho iba ak strohá, vojensky pôsobiaca architektúra. Tú však časom veľmi príjemne zjemnila bohatá zeleň. Zo Sabaudie sa stalo vďaka moru, prírodným krásam, okolitým horám, ktoré udržiavajú teplú klímu, príjemné miesto na bývanie i na dovolenku.

ŽIČLIVÉ TALIANSKO

V Sabaudii potvrdili Slováci na trati 2000 metrov povest' najlepšej európskej posádky. Zvíťazili o viac ako sekundu

SABAUDIA – RAJ PRE KANOISTOV

Keďže obe vrcholné podujatia dračích lodí sa striedajú, tento rok sa na začiatku septembra v talianskej Sabaudii uskutočnili majstrovstvá Európy. Slovensko na nich nechýbalo. Letovisko Sabaudia s rovnomenným mestečkom je obľúbenou dovolenkou. Je súčasťou národného parku Circeo a pieskové duny s bohatou zeleňou ho delia na dve časti. Na jednej sú rozľahlé morské pláže, na druhej je „vnútrozemská“ oblasť, ktorá sa vďaka jazeru Paola (na oboch stranách spojeného s morom) stala rajom rýchlostných kanoistov. Sem dlho chodili a občas ešte aj chodia naberať potrebné tréningové kilometre aj členovia slovenskej

na všetkých vrcholných podujatiach k najsilnejším posádkam.

Slovensko zachytilo trend o niekoľko rokov neskôr. V roku 2005 sa uskutočnila prvá propagačná súťaž dračích lodí v prostredí piešťanskej Slávy. Zatiaľ iba ako sprievodný program medzinárodnej juniorskej regaty. „Tam sme dali dohromady prvú posádku, jej základ jazdí dodnes. Potom sme dostali pozvánku na preteky do Maďarska. Atmosféra nás okúzli, dosiahli sme dobré výsledky, a tak sme chceli viac. V novembri 2005 bola založená Slovenská asociácia dračích lodí. To nám umožnilo štartovať na majstrovstvách Európy 2006 v Prahe. Začali sme pravidelne trénovať,“ spomína prezident slovenskej asociácie Miloš Gašparik.

Slováci sa veľmi rýchlo zaradili medzi európsku špičku. Najprv získavali potrebné skúsenosti na českých podujatiach, potom výborne zvládli aj samotný európsky šampionát v Prahe. Na dlhej trati (2000m) boli druhí, na šprintárskej dvestometrovej trati im patrilo tretie miesto a na trati 500 metrov zvíťazili. O rok išli do Sydney na majstrovstvá sveta už ako favoriti. Najviac im sadla dlhá trať, na ktorej získali striebornú medailu. Stali sa najlepšou európskou posádkou, zvíťazili Spojené štáty americké.

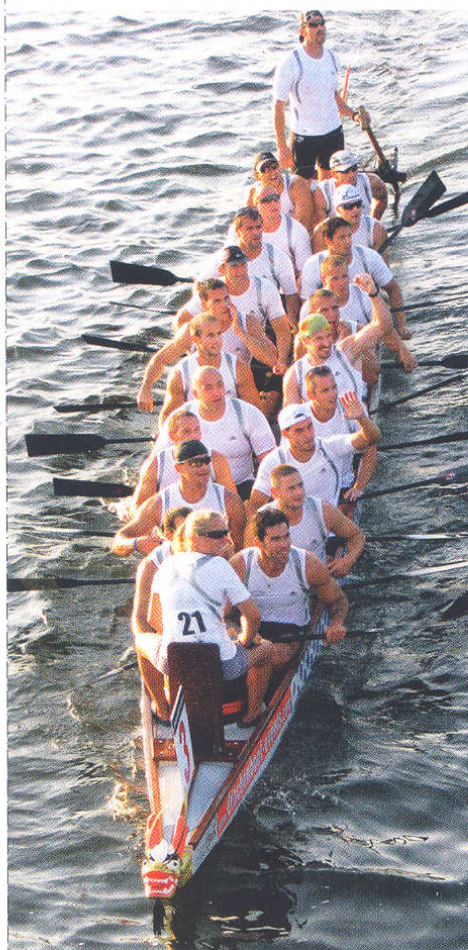

pred Ruskom, tretie bolo Španielsko. „Na tejto trati sme si verili najviac. Chceli sme dokázať našu silu. Tu sa vždy ukáže, ktorá posádka je ako zohratá, veď absolvovanie troch obrátok si vyžaduje šikovnosť, každá chybička sa prejaví na konečnom výsledku,“ mohol byť spokojný Miloš Gašparík, ktorý je popri práci funkcionára aj aktívnym členom slovenskej posádky. Tú v Taliansku posilnili úspešný olympionik z Pekingu kanoista Marián Ostrčil a bývalý skvelý kajakár a člen bronzového štvorkajaka na olympijských hrách v Aténach Juraj Bača. Okrem súčasných aj bývalých slovenských reprezentantov v rýchlostnej kanoistike zasadla do lode aj jedna zaujímavá dvojica – otec Ján Divinec a jeho syn Andrej, ktorý patrí k veľkým slovenským kanoistickým nádejam. Na medailovej vlne sa Slováci zviezli aj na druhý deň, keď na trati 200 metrov obhájili bronz z ME v Prahe. Iba vystúpenie na polkilometrovej trati nevyšlo. Siedme miesto neuspokojilo nikoho.

KANOISTA ALEBO KAJAKÁR

Každý, kto sleduje rýchlostnú kanoistiku, vie, že kajakári a kanoisti sú iná sorta. Kajakár v lodi sedí a používa dvojlistové pádlo, kanoista kľačí na jednom kolene a zaberá iba jedným listom. V dračej lodi sa však sedí a pádľuje jednolistovým pádlom. A tak sa obe skupiny musia prispôbiť. Kajakári si musia vybrať, na ktorú stranu budú zaberáť, kanoisti si zasa musia zvyknúť na to, že nekľačia, ale sedia. „Nie je to veľký problém.

Dôležitý je cit pre vodu, cit pre záber. Mne osobne dvojlistové pádlo nechýba. Patrí k málu tých, čo vedia azda rovnocenne zaberáť na ľavej aj pravej strane,“ vraví kajakár Andrej Wiebauer. „Dokonca si myslím, že ani vodní slalomári by sa u nás nestratili. Ale s veslárom by už mohol byť problém. Predsa len veslovanie je o čomsi inom ako kanoistika. Tam sa zaberá inak.“

JEDINÁ ŽENA V LODI

Nie vďaka piatim rokom hry na husliach v hudobnej škole, ale najmä vďaka kanoistickým skúsenostiam sa stala stabilným členom slovenskej posádky Lucia Kvetáková. Jediná žena v čisto mužskej spoločnosti. Na lodi je bubeničkou. „Moja hudobná minulosť vôbec nezavážila, veď som bola úplný antitalent,“ usmeje sa pri tejto spomienke. „Pomohla náhoda. Bola som sa v Prahe pozrieť na pretekoch dračích lodí a posádke práve chýbal bubeník. Dostala som ponuku a vzala som ju. Stačilo len sadnúť za bubon a zladíť sa s ostatnými. Viem, ako to na vode a v lodi chodí, nebol problém zapadnúť. Veď sa venujem rýchlostnej kanoistike. A drsnejšie chlapské vyjadrovanie, ktoré sa pritrafí, keď sa občas niečo nevydarí, zvládam jednoducho. Púšťam ho jedným uchom dnu a druhým von,“ vraví „dračia“ bubenička. Na bubon udiera krátkou, ale hrubou paličkou. „Ešte mi nevypadla z ruky, ale raz ma zachránila šnúrka, ktorou ju mám prichytenú o zápästie. Občas si však o bubon oderiem nohy do krvi. Niekedy radšej použijem hádzanárske chrániče, aby som tomu predišla.“

O DRAČÍCH LODIACH

★ Dragonboating (preteky dračích lodí) sa mal predstaviť na olympiáde v Pekingu. Ale štatút ukážkového športu bol zrušený. Tento šport je však súčasťou Svetových hier v neolympijských športoch. Premiéru mal v roku 2001 a objaví sa aj na budúcoročných, ktoré sa uskutočnia na Taiwane.

★ Do lode (meria 12,5 metra) sa zmestí dvadsať pádlujúcich, jeden kormidelník a jeden bubeník. Cena jednej z najkvalitnejších lodí, na ktorých sa jazdilo na tohtoročných ME v Sabaudii, bola tristošesťdesiat korún.

★ Na MS sa jazdí na 200, 500, 1000 a 2000 metrov. Na ME sa kilometrová trať vypúšťa. Tradičné je delenie súťaží podľa veku a pohlavia, ale jazdí sa aj mix a najprestížnejšia je kategória open.

★ Špecialitou tohto športu oproti iným kanoistickým súťažiam je, že dlhá trať na dva kilometre je oválna, lode na nej absolvujú tri obrátky. Neštartuje sa spoločne, ale intervalovým spôsobom. Aj tak sa lode občas dobehnú a práve na obrátkach býva niekedy dusno. Ak ju chceš lode absolvovať v rovnakú chvíľu, záleží na súhre a trochu aj drzosti posádky, aby si vybojovala výhodnejšiu pozíciu.

KONKURENCIA SA ZVYŠUJE, SEDEM ROVNOCENNÝCH LODÍ NA ŠTARTE EURÓPSKEHO ŠAMPIONÁTU NIE JE VÝNIMKA.

SLOVENSKÉ ÚSPECHY

ME 2006, Praha: 500 m – 1. miesto, 2000 m – 2. miesto, 200 m – 3. miesto

MS 2007, Sydney: 2000 m – 2. miesto

ME 2008, Sabaudia: 2000 m – 1. miesto, 200 m – 3. miesto

BUBON NIE JE NA OKRASU

Bubon je tradičná rekvizita dračej lode, ale rozhodne nie je na ozdobu. Tak ako bubeník či väčšinou bubenička, sediaca za ním, chrbtom k smeru jazdy. Posed nad úrovňou lode vraj nie je problém. Loď je dostatočne stabilná, a tak nevzniká problém s rovnováhou.

„Moja úloha sa začína hneď po štarte. Poriadne hlasno, aby ma počuli aj na opačnom konci lode, odpočítam prvé zábery. Tie musia správne rozbehnúť loď. Potom zasa udržiavam rytmus. Na rôzne dlhej trati je vždy iný. Všetko máme vopred dohodnuté, natréňované, každý vie, ako má v danej chvíli zareagovať, čo presne robiť,“ vysvetľuje Lucia Kvetáková. Špecifickou disciplínou je dlhá trať na dva kilometre. Nie je rovná, pádľuje sa do kruhu, súčasťou sú tri obrátky okolo bójok, ktoré sú náročné na súhru veľkej posádky. „Ich zvládnutie je dôležitým predpokladom dobrého výsledku. Tu vynikne umenie kormidelníka, jeho spolupráca so mnou a šikovnosť celej posádky. Všetky tri zložky musia fungovať perfektne. Loď musí zatočiť okolo bójok čo najtesnejšie, aby nenaberala metre navyše, a zároveň nesmie stratiť rýchlosť.“

BUDÚCNOSŤ

Dračie lode sú na Slovensku iba v plienkach. Napriek tomu stačili tri roky, aby sa veci rozbehli naplno. O budúcnosti má Miloš Gašparík jasnú predstavu. „Konkurencia sa zvyšuje, sedem rovnocenných lodí na štarte európskeho šampionátu nie je výnimka. Silné kanoistické krajiny skladajú čoraz lepšie posádky a touto cestou by sme sa chceli vydať aj my. Na budúcoročné majstrovstvá sveta v Prahe by sme chceli zaangažovať aj striebornú pekinskú posádku K4, ktorá by doplnila stabilný základ, ktorý sa dračím lodiam u nás venuje. Budeme potrebovať každú posilu, obhajoba striebra na dlhej trati nebude jednoduchá. Chceme dať šancu aj mladým pretekárom, aby sme mali čo najširší tím.“ Práve súťaž na 2000 metrov bude v Prahe patriť medzi najzaujímavejšie momenty šampionátu. Uskutoční sa na Vltave, medzi Karlovým a Mánesovým mostom. „Očakávam účasť okolo dvadsaťpäť lodí. Bude to súboj zaujímavý aj pre oko diváka. Česi majú dračie lode radi, takže sa určite príde pozrieť veľa ľudí.“

